

Kurban, Kan, Sen, Ben...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 03 Mayıs 2024 03:30 -

Çok sevdiği kuzusunun bayram sabahı kurban edilişini gören kuşaktanım. Elbette sarsıcıydı. F
akat hiçbirimiz bunu yaşadık diye vahşileşmedik. İçimizden ne Hanibal Lecter'ler çıktı, ne de Dexter'ler!

O da bir yana...

Eriyen bedenlerin yağlarından sabun yapmayı düşünecek kadar soğukkanlı ve sistematik katillerin iktidarları kurban geleneğini sürdüren toplumlarda hiç görülmedi.

Yine gündelik hayata döneyim...

Kurban gördük, kanı alnımıza sürüldü diye, hayvanlara eziyet etmeyi alışkanlık haline getiren tek bir çocuk bile çıkmadı içimizden.

Oysa şimdi kurban fikriyle bile fenalık geçiren ebeveynleri tarafından bu bayramdan köşe bucak kaçırılan el bebek, gül bebek yetişmiş çocukları görüyorum da...

Köpek görünce ilk akıllarına gelen tekme atmak oluyor, kedilerin kuyruklarını kesmeye, gözlerini oymaya çalışıyorlar, canları sıkıldığında anne babalarından gizli bir köşede kendi bileklerini jiletliyor, kanı görünce rahatlıyorlar.

Biliyorum... Şimdi kan deyince akla başka şeyler geliyor. Şu sıra bütün dünya IŞİD denen ve adları İslam'la anılan bir cani sürüsüyle meşgul.

Büyük ve karanlık bir stratejinin ürünü bir çete!

Sadece geçen yüzyılda 100 milyona yakın insanın ölümüne neden olan Batı uygarlığının

kendini masum, İslam'ı kirli gösterme stratejilerinin en son aşaması.

Olayların bu noktaya gelmesinde Müslümanların suçu yok mu? Var. Hem de nasıl var!

Ama tarihin en kan dökücü toplumları kimlerdir diye merak ederseniz...

Göreceğiniz şey çok açıktır. Bu toplumların tamamı "Aydınlanma" sonrası Batı'da ortaya çıkmıştır.

Yani...

Parmağı kesilince başı dönen... Kana bakmaktan korkan...

Kültürlerden.

Gerçek şu ki, insanlık kandan ürküp kaçtıkça, kan sel olup onu takip ediyor. Demek ki, hayatımızda derin bir yalan, üzerinde durulmaya değer bir yamukluk var. Oysa vahyin anlattığı nasıl da manidardır: İbrahim, İsmail'in boynuna bıçağı dayadığında, ona masum bir koç verilmiştir. (Burada "masum" kavramına özel olarak dikkat etmenizi isterim.) Şimdi şu bayram günü... Me
selenin antropolojik taraflarına girmeye gerek yok.

Fakat şunu söylemeden olmaz...

Kandan korkup kaçmak değil, kanla (dolayısıyla şiddetle) yüzleşmek gerekiyor. Hayvanlar sadece kurban bayramlarında kesilmiyor.

Kurban, Kan, Sen, Ben...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 03 Mayıs 2024 03:30 -

Bir kasap řleninden bahsetmiyoruz.

Kurban bayramı yardımlaşmayı içerir ama yardımlaşma ve sosyal sorumluluk bayramı da değildir.

O halde bu bayramı daha özlü ve sembolik yanını devreye sokan biçimde değerlendirmeliyiz.

Kurban...

Teslimiyettir.

Kurban...

Sevdiğinden, bağlandığından fedadır.

Ve kurban...

İnsanın kanla derin hesaplaşmasıdır.

HAŞMET BABAOĞLU